

ET SVAR FRA MENIGHEDSFAKULTETET.

Da det har vakt undren hos nogle, at der ikke er fremkommet et officielt svar fra Menighedsfakultetets (MFs) side på de af pastor em. Poul Ulsdal omtalte forhold i KD d. 5. august d.å., skal den samlede bestyrelse og det samlede lærerråd for MF - i samstemmig tilslutning til Asger Chr. Højlands indlæg i KD d. 19. august d.å. - uddybende oplyse, at

1. MF ikke på nuværende tidspunkt ønsker at gå ind i en nærmere offentlig debat, hvilket kronikken af Ulsdal ellers lægger op til - men sagen vil blive drøftet ved det nært forestående repræsentantskabsmøde d. 11. september. Modviljen mod at gå ind i en offentlig debat nu må ikke blot ses i lyset af, at en sådan let ville kunne vanskeliggøre samtalen på repræsentantskabsmødet, men også at en fuld forklaring involverer nogle personspørgsmål, som MF ikke har behov for offentligt at behandle.

2. de af Ulsdal påpegede forhold kan tolkes som en uvilket teologisering af nogle rent valgtekniske regler og personspørgsmål. De omtalte valgeregler, som siden repræsentantskabsmødet i 1980 har været genstand for diskussion, betragter ingen på MF som hellige køer, der ikke kan røres ved.

3. disse valgeregler blev vedtaget af repræsentantskabet med overordentlig stor enstemmighed i september 1979, idet kun een ud af 23 stemte imod (og det ikke specielt den valgtekniske del!). Lovudvalgets enstemmige indstilling til repræsentantskabet blev herved fulgt. Lovudvalget bestod af Jens Kristiansen, Jørgen Glenthøj og Poul Langagergaard. De to sidstnævnte stemte for de nye love i deres egenskab af at være medlemmer af repræsentantskabet, mens den førstnævnte ikke havde stemmeret i kraft af at være bestyrelsesmedlem. Bestyrelsen havde forud anbefalet vedtagelsen af de nye love, og dens daværende næstformand havde ikke ytret sig imod dem på noget tidspunkt forud for deres vedtagelse.

4. Valget på det følgende års repræsentantskabsmøde i september 1980 gik Jørgen Glenthøj imod, idet han ikke blev valgt til bestyrelsen - men kun blev 3. suppleant. Med henvisning til de nye valgeregler "uacceptable virkninger" blev der på foranledning af en gruppe på 7 repræsentantskabsmedlemmer indkaldt til et ekstraordinært repræsentantskabsmøde d. 15. november 1980. Efter bestyrelsens og lærerrådets bedste overbevisning var det skuffende valgnederlag i en demokratisk proces, som fulgte de valgeregler, Jørgen Glenthøj selv havde været med til at udarbejde og stemt for, ikke et udslag af årsager, der kan tolkes teologisk.

5. H. Wagner blev ikke "smidt ud af bestyrelsen" efter "den nøje planlagte 'fyring'" ved det ordinære repræsentantskabsmøde i september 1981. På mødet, hvor Wagner på grund af udlandsrejse ikke selv var til stede, udtryktes tillid til Wagners teologiske grundsyn - også fra deres side, som ikke kunne støtte hans kandidatur af andre grunde.

6. Jørgen Glenthøj og H. Wagner meddelte bestyrelsen i breve af 3. oktober og 4. november 1981, at de ønskede at fratræde som timelærere ved MF. Dette var absolut imod bestyrelsens ønske - og der er intet i deres teologiske grundholdning som gør, at denne lærergerning - som de altså frivilligt har forladt - ikke kan genoptages.

7. MFs bibelsyn er både i ordlyd og i praksis uforandret, og ingen af de nuværende 4 lærere har et fundamentalistisk bibelsyn, hverken bedømt med bestyrelsens, egne eller udenforstående fundamentalisters øjne.

8. MF har intet behov for eller ønske om at distancere sig fra DBIs arbejde i København. Det er ikke stedet her at skildre de forskelle, der måtte være mellem MF og DBI, men et omfattende materiale fra en konsultation disse institutioner imellem fra marts 1980 har været muligt at rekvirere for alle repræsentantskabets medlemmer, hvilket bl.a. Ulsdal ikke har benyttet sig af, hvorfor kan frivilligt har undladt at lade sig førstehåndsinformere.

Et eksempel på den teologiske forskel mellem DBI og MF kan dog gives med den sikre

forvisning om, at DBI næppe ville ansætte nogle af MFs nuværende lærere på DBI på grund af disses bibelsyn!

9. MF ønsker at uddanne Kristus-grebne præster, som i en både indadrettet og udadrettet arbejdsiver er båret oppe af troen på Jesu død og opstandelse, og som tjener den kirke, de er sat i, samt lever i en stadig selvkritik og besindelse på det bibelske vidnesbyrd og vor kirkes bekendelse med en erkendelse om, at hvor vigtigt et formelt rigtigt bibelsyn end er, så garanterer dette ikke kristenstanden

MFs bestyrelse og MFs lærerråd,
Århus d. 21. august 1982